

A Fővárosi Törvényszék a dr. Baksa Ügyvédi Iroda (1136 Budapest, Balzac u. 32., ügyintéző. ügyvéd) által képviselt Alveola Kft. (1143 Budapest, Gizella út 28/A.) felperesnek a dr. Nacsa Mónika jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5., hivatkozási szám: Vj/18/2014.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. évi október hó 9. napján kelt 19.K.34.534/2014/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 20 éve alakult azzal a céllal, hogy „minőségi, kategóriájukban egyedülálló termékekkel segítse a kozmetikus szakemberek munkáját”. A felperesi termékek a felperes nagykereskedelmi üzleteiben kizárólag vevőkártyával rendelkező kozmetikus és fodrász szakembereknek, illetve viszonteladóknak érhető el. A felperes a legújabb NABA Nail by Alveola megnevezésű műköröm alapanyagokat tartalmazó termékcsaládját 2013. november 4-én mutatta be a szakmai közönségnek. Az alperes 2014. február 21-én annak vizsgálatára indított eljárást a felperessel szemben, hogy 2013. november 4. és 2013. december 20. között megjelent 2013/5 Color&Care Alveola Beauty-Services Magazin-jában (a továbbiakban: Magazin) valószínűsíthetően jogellenes összehasonlító reklámot tett közzé és ezzel megvalósította a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grt.) 13.§-ának (2) bekezdés c) pontjában írt jogsértést, mely során az árösszehasonlítást tartalmazó reklám a műköröm készítéshez

használt 11 féle termék árát hasonlította össze a versenytársak által alkalmazott árakkal. Az eljárás alá vont felperes kereskedelmi kommunikációja során az összehasonlító reklámot a szakmai vásárlóközönsége számára az új műkörmös termékköre vonatkozóan a 2013. november 4-én megjelent, kizárólag a kozmetikus, fodrász, műkörmös szakmának szóló magazin kiadványában tette közzé. A megindult versenyfelügyeleti eljárásban az alperes vizsgálta a magazinban megjelent tájékoztatásokat, melyeket az összehasonlító táblázatot tartalmazó kiadványon túl DM levél és E-DM levél útján juttatott el szakmai partnereihez a felperes.

Az alperes vizsgálta a honlapon, DM levélben és E-DM levélben megjelenteket, beszerezte az eljárás alá vont nyilatkozatát, majd a 2014. évi szeptember hó 17. napján kelt VJ-18/2014. számú határozatában, annak I. pontjában megállapította, hogy a felperes a 2013. november 4. és 2013. december 20. között megjelent 2013/5 Color&Care Alveola Beauty-Services Magazinában jogsértő összehasonlító reklámot tett közzé. A rendelkező rész II. pontjában arra kötelezte az eljárás alá vontat, hogy DM levél és E-DM levél útján mindazon szakmai partnereinek küldje meg a határozat teljes szövegét, akiknek az I. pontban leírt kiadványt megküldte, illetve a www.alveolashop.com weboldalának nyitó (fő) oldalán jelentesse meg jelen határozat rendelkező részét, valamint egy ehhez kapcsolódó link segítségével tegye lehetővé a határozat teljes szövegének elérését. A III. pontban az alperes a kötelezettség teljesítésének legkésőbb a határozat kézhezvételétől számított 90 napon belül való igazolására is kötelezte a felperest. Indokolásában elemezte a jogsértő magatartást, a határozat 66. pontjában összegezte álláspontját a jogsértés tekintetében, míg a 67. pontban a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 77.§-ának (1) bekezdés d) pontja alapján történt megállapítás mellett a 77.§ (1) bekezdés g) pontja alapján kötelezettséget írt elő a felperes terhére. Indokolta, hogy miért nem bírságot szabott ki, és a határozat 68. pontjában leszögezte, hogy a kötelezettség előírásának célja az, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy az eljárás alá vont által közzétett összehasonlító elemzésben voltak jogilag kifogásolható elemek, amely – az eljáró versenytanács szerint – az üzletfeleit a jövőben óvatosságra inti arra az esetre, ha az eljárás alá vont hasonló összehasonlítást próbál majd közzétenni.

A felperes keresetében az alperesi határozat felülvizsgálatát kérte. Pontosított keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását kérte akként, hogy jogsértés hiányát állapítsa meg a bíróság, másodlagosan az alperesi határozat megváltoztatását az alkalmazott jogkövetkezmény eltörlése mellett, avagy a megváltoztatást az értesítendők köre tekintetében kérte, és végül kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Nem vitatta a három kifogásolt adatsorral kapcsolatos határozati tényállást, de álláspontja szerint az alperesi határozat jogszerűtlen, méltánytalan. Méltánytalanának tartotta mind a jogsértés megállapítását, bár az azzal kapcsolatos magatartást nem vitatta, de méltánytalanaként sérelmezte a kötelezettség előírását, annak teljesítését is. E körben arra hivatkozott, hogy sokkal súlyosabb jogkövetkezményt írt elő terhére az alperes a kötelezettség előírásával, mintha a Tpv. 78.§-a szerinti bírságot szabott volna ki. Az összecszerűség körében utalt arra is, hogy a kiadványt címzettnek juttatta el, akik között fodrászok, kozmetikusok és műkörmös szakemberek is voltak; mindösszesen személy volt az érintett műkörmös. A pontosított kereseti kérelmében jogsértése megállapítása esetére a kötelezettség teljesítését a műkörmös szakemberek tekintetében kérte előírni. Utalt arra, hogy az alperesi határozatból az összes: fodrász, kozmetikus és műkörmös szakember részére való tájékoztatási kötelezettség tűnik ki, azonban annak teljesítése egyrészt méltánytalan és eltúlzott, másrészt a közvetlenül érintett szakemberek a műkörmösök voltak.

Az alperes a határozatában foglaltakat fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy sem anyagi, sem eljárási jogszabályt nem sértett, határozatát a felperesi adatszolgáltatás és nyilatkozatok alapján hozta meg. A tárgyaláson tett nyilatkozatában előadta, hogy

az érintett műkörmös szakemberre tekintettel a kötelezettség teljesítése a határozat II. pontjában írtak szerint a műkörmös szakemberek részére való teljesítést jelenti.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes határozatának II. pontját megváltoztatta akként, hogy a kötelezettség a műkörmépítéssel foglalkozó szakmai partnerekre vonatkozik. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Indokolásában rámutatott, hogy az alperes helyesen állapította meg a döntéséhez szükséges tényállást, a felperes megsértette a Grt. összehasonlító reklámra vonatkozó tilalmi rendelkezéseit, amely jogsértő magatartása miatt szankcionálható volt. Megállapította, hogy a Grt. 13.§-ának (2) bekezdés c) pontjának megsértése kétségtől megállapítható az összehasonlító árak tárgyilagosságának sérelmével. Megállapította azt is, hogy a jogsértés szankciójaként előírt kötelezettség jogszerű volt, azonban a felperesi pontosított keresetre tekintettel a kötelezettség teljesítését a műkörmépítéssel foglalkozó szakmai partnerek tekintetében határozta meg.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének teljes egészében való elutasítását, ennek lehetősége hiányában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását kérte. Az előzmények ismertetését követően kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet az alperesi határozatban megállapított jogkövetkezmény jogszerűségével kapcsolatban téves következtetésre jutott. Sérelmezte, hogy a felperes a Pp. 164.§-ának megfelelő módon a műkörmös szakemberek számát nem bizonyította, és a bizonyítatlanság ellenére fogadta el előadását az elsőfokú bíróság. Utalt arra is, hogy a kötelezettség teljesítéssel kapcsolatos ilyen konkrét kérelem az eredeti keresetlevélben nem volt, és bár nem vitatta a kereset pontosítás, vagy kiterjesztés lehetőségét, úgy ítélte meg, hogy arra (a keresetváltoztatásra) az első tárgyaláson azért került sor jogsértő módon, mert az elsőfokú bíróság kérdésére adott alperesi választ követően terjesztette azt elő a felperes. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a keresetváltoztatásra vonatkozó érdemi nyilatkozat előterjesztésére határidőt nem biztosított, sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta, hogy álláspontja szerint miért tekintette a tényállást e körben fel nem tártak részéről, nem indokolta, hogy milyen eljárási szabályt sértett, és a mérlegelése szempontjait sem mutatta be. A fellebbezésében foglalt álláspontját és érveit a felperes fellebbezési ellenkérelmére előterjesztett előkészítő iratában és észrevételében is fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az érintett szakemberekkel összefüggésben a felperes a közigazgatási eljárásban és az elsőfokú bírósági eljárásban ellentmondó nyilatkozatokat tett, állította, hogy az elsőfokú ítélet megsértette a Pp. 339/B.§-ában írtakat, utalt arra, hogy a Magazin a belső kozmetikus, fodrász, műkörmös szakmának szólt, amelyet a felperes adatszolgáltatása szerint szakmai partnernek küldött meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében, az alperesi előkészítő iratra és az alperesi észrevételre előterjesztett előkészítő iratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a Magazin címzettjei több szakma képviselői voltak, az adott termék tekintetében a reklám címzettjei az érintett műkörmös szakemberek voltak. Állította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt, amikor a kérdésére adott alperesi válasz nyomán általa megváltoztatott, pontosított kereseti kérelmének megfelelően hozta meg döntését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperesi mérlegelés jogszerűtlen felülmérlegelését nem követte el; jogszerű eljárást követően helyes döntést hozott. Fellebbezést, illetve csatlakozó fellebbezés nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson

kívül bírálta el, az ítélet jogszerűsége tekintetében a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése értelmében az alperesi fellebbezés és felperesi ellenkérelem, valamint a felek által a másodfokú eljárásban előterjesztett előkészítő iratok alapján foglalt állást.

Ennek alapján megállapította, hogy fellebbezés hiányában az elsőfokú bíróságnak a keresetet elutasító rendelkezései a jogsértés körében és a jogkövetkezmény kiválasztása tekintetében nem képezték a másodfokú eljárás tárgyát; abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött-e az alperesi határozat jogkövetkezmény körében való megváltoztatásáról.

A vizsgálódás során a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában írtaknak megfelelően a rendelkezésére álló peradatoknak és bizonyítékoknak az egyenként és a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával helyesen megállapított tényállásból okszerű következtetésre jutott, jogszerű döntését a törvényi követelményeknek megfelelő módon indokolta is.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság mérlegelésének okszerűségét, döntésének jogszerűségét megdöntő érveket nem hozott fel, nem hívott fel olyan tényeket, körülményeket, amelyek akár az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezésének a megváltoztatását, akár az e részében való hatályon kívül helyezését megalapozták volna.

Mindezek folytán a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezéseit a Pp. 254.§-ak (3) bekezdésében foglaltak alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta, az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezései érintetlenül hagyása mellett.

A fellebbezésben írtakra utalással emeli ki a törvényszék a következőket. A Pp. 324.§-ának (1) bekezdése értelmében a Pp. I-XIV. fejezete rendelkezéseit a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Ilyen eltérő rendelkezés a Pp. 335/A.§-ának (1) bekezdése, miszerint a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresettel nem támadott önálló – a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető – rendelkezésével szemben csak a perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni. A másodfokú bíróság megállapítása szerint az alperes nem vitatta, hogy a per első tárgyalásán a jogsértés miatt előírt kötelezettségre kiterjedően támadott alperesi határozat tekintetében a keresetváltoztatásra jogszerű lehetőség volt, tiltott keresetváltoztatás az eredeti kereseti kérelem hiányára alapítottan nem állapítható meg.

Ebből következően az első tárgyalás befejezéséig, a perbeli esetben az első tárgyalás berekesztéséig a felperesnek módja volt a keresettel támadott jogkövetkezményre kiterjedő módon a keresetét megváltoztatni. Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a keresetváltoztatásra azért került jogszerűtlenül sor, mert a bíróság kérdésére adott válasza alapozta azt meg, és alaptalanul hivatkozott arra is, hogy erre figyelemmel kérelmére az elsőfokú bíróságnak a tárgyalást el kellett volna halasztania. A Pp. 164.§-ának (1) bekezdése mind az első-, mind a másodfokú eljárásban irányadó; eszerint a bíróság döntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell igazolnia, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Nincs arra vonatkozó törvényi tilalom, illet az alperes sem hívott fel, miszerint a bíróság a közigazgatási perben az alperesi hatóság képviselőjétől ne kérdezhetne, illetőleg arra vonatkozóan sincs tilalom, vagy korlátozó rendelkezés, hogy a bíróság kérdésére adott alperesi hatósági képviselői válasz alapján a felperes pontosítsa, adott esetben leszállítsa kereseti kérelmét. Nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság tehát, amikor

a tárgyalást nem halasztotta el, és nem sértett jogszabályt akkor sem, amikor a törvényi lehetőségekkel élő felperes keresetpontosítása szerint hozott ítéletet az ügyben. Szükségtelen volt a tárgyalás elhalasztása, tekintettel arra, hogy a tárgyalásról felvett jegyzőkönyv 4. oldalának 5. bekezdésében maga az alperesi képviselő jelölte meg az érintett szakmai kört mint műkörmös szakmai partnereket, akik számát főben jelölte meg. A jegyzőkönyv mint közokirat tartalmazza az alperesi nyilatkozatot, amelyre figyelemmel jogszerű döntés volt hozható; tárgyalás halasztásra nem volt szükség.

Megjegyzzi még a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság megváltoztatási jogkörével élve a műkörmös szakembereket szám szerint nem jelölte meg, pusztán azt mondta ki, hogy az érintett – műkörmös – szakemberek felé áll fenn a felperesi kötelezettség. Tekintettel arra, hogy a határozat is szakembereket jelölt meg, az elsőfokú bíróságnak a szakemberek körét érintő – pontosító – megváltoztató döntése helytálló volt (a jogsértő reklámok tartalmára figyelemmel).

A sikertelenül fellebbező alperest a törvényszék a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek a megfizetésére a Pp. 78.§-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte. Az alperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§-ának (1) bekezdés c) pontján alapuló személyes illetékmentességére figyelemmel az Itv. 62.§-ának (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. évi május hó 26. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, előadó,
dr. Rácz Krisztina s.k. bíró

dr. Bacsa Andrea s.k. bíró